

VECKOBLADET 8

ORGAN FÖR VPK och KU i LUND UTKOMMER FREDAGAR

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Telefon: 046/13 82 13. Torsd. 19 - 21. Lörd. 10 - 12

Postgiro: 17 459 - 9. Pren. 15 kr/halvår.

1978 4:e årg.

Fredagen den 3 mars

Mötet om barnomsorgen: Borgarna i korseld

I måndags var det möte på Stadsbiblioteket om borgarnas senaste försök att försämra situationen för Lunds barn, föräldrar och daghemspersonal.

Borgarna hade getts tillfälle att förklara för oroliga föräldrar och personal vad de egentligen menade med sina beslut att höja barnomsorgstaxorna och utestänga småbarnen från den kommunala barnomsorgen, och varför de inte förbättrar kvalitén på de gamla barnstugorna.

Förtvylade föräldrar

Mötet gav skrämmande inblickar i den borgerliga kommunalpolitiken. Det visade sig allt tydligare ju längre mötet höll på, att borgarna hade höjt barnomsorgstaxorna och ändrat principerna för barnomsorgen utan att egentligen veta vad de gjorde.

En lång rad förtvylade föräldrar berättade om taxehöjningar på 3 000 - 4 000 kr/år, och hur de med ett barn i kommunens barnomsorg och ett barn privat inte längre hade råd att ha kvar barnen på daghem. Förskolelärare berättade om ensamstående föräldrar, låglönearbetare och familjer som tvingades ta barnen från dagis och kvinnorna övergå från dagjobb till kvällsstädning på grund av taxehöjningarna.

Borgarna: »Vi visste ingenting . . .

När VPK-are tidigare har protesterat mot taxehöjningarna har borgarna ryckt på axlarna. Protesterna gällde ju huvudsakligen ensamstående och låglönefamiljer. Men nu verkade man skakade och sa: »Vi visste inte att vårt beslut skulle betyda så stora höjningar». Underförstått: borgarna visste inte att

det skulle drabba höginkomsttagare också.

Det är avslöjande men också fruktansvärt skrämmande att borgarna fattar viktiga politiska beslut utan att bry sig om konsekvenserna. Det är nästan så att man inte tror att det är sant och är det inte sant måste slutsatsen bli att de ljuger. Och det är i så fall lika skrämmande.

Förskräckt Socialstyrelse

Beträffande kösystemet försökte folkpartisten först slingra sig och förneka att kvinnor, småbarn och barnskötare skulle drabbas hårt av det nya systemet, och att det skulle kosta lundaborna en massa skattepengar för ombyggen av dagisavdelningar. Förskolelärarna berättade att Socialstyrelsen hade blivit förskräckt när man fick höra talas om förslaget, och meddelat att man just tänker gå ut till kommunerna och uppmana dem att satsa på fler småbarnsavdelningar. Borgarna i Lund har beslutat att göra tvärt om. Vi utgår från att Socialstyrelsen inte stillatigande kommer att finna sig i förändringen.

Hur går det med jobben?

En barnskötare krävde klart besked om sitt jobb. Och fick till svar att de skulle finnas kvar under en övergångsperiod. Han fick inte veta hur lång övergångstiden skulle vara.

VPK:s Anders Sannerstedt visade klart och logiskt att borgarnas beslut innebär att barnskötare kommer att mista jobben, att kvinnorna får stanna hemma tills barnen är 4-5 år gamla, att syskongrupper kommer att försvinna och att det kommer att bli mycket dyrt.

När centerpartisten och moderaten började vackla och återigen prata om att man inte bundit sig, eller att man inte beslutat något, och om man beslutat något, som inte var bra, så ville åtminstone de inte stå för beslutet. Ja, då drog också folkpartisten örnen åt sig.

Ett par randanmärkingar

Mötet innehöll ett udda inslag. En vilsen skp-are (Skp = det Så Kallade Partiet) såg VPK som den stora fienden. Men så kan det gå, när en politisk sekt upptäcker att det kommunistiska partiet rör sig bland folket som fisken i vattnet. Eller hur det nu var sålig Mao Zedong uttryckte saken.

Och så har vi Gertrud. Dvs. Gertrud Angljung, (fp), som gärna flyter upp i tidningspalterna, när någonting är på gång. I Sydsvenskan har hon begått en artikel, vari hon hävdar att hon har varit på mötet. Ingenting i hennes artikel tyder på detta.

Framgång

Måndagsmötet om barnomsorgen var en stor framgång för föräldrar och förskolepersonal. Men nu gäller det att inte slå sig till ro, utan att fortsätta att kämpa. Vi får inte glömma, att det största problemet är borgarnas ovilja att bygga bort daghemsbristen. Därför vill vi instämma med de föräldrar som uppmanade folk att sluta sig samman i kamp för bättre barnomsorg och för bra daghem åt alla barn.

Vi vill också önska förskolelärarna och barnskötarna fortsatt framgång i den fackliga kampen. *Er kamp är också vår.*

8 MARS

INTERNATIONELLA KVINNODAGEN

Också i år kommer kvinnodagen att manifesteras med ett fackeltåg och ett efterföljande möte i Svaneskolans aula. De arrangerande kvinnogrupperna har ställt samman ett mycket fint program. Bl.a. berättar Herta Wirén om arbetslösheten i början av

seklet och Anita Göransson talar om dagens situation för kvinnorna på arbetsmarknaden. Röda Bönor sjunger och läser dikt. Susanne Roxman och Jenny Ljunghill läser egna dikter och Helena Svantesson läser ur sin bok om erfarenheter i koncentrationsläger. Det blir liksom förra året även en internationell avdelning med representanter för kvinnokampen i Latinamerika och i Vietnam. Som vanligt på kvinnodagen blir det mycket sång och musik.

Ställ upp på onsdagen den 8 mars!
Fackeltåget går från Stortorget kl 18.00
prick.

Blodspengar ?!

Som många VB-läsare säkert minns så ordnade i höstas några latinamerikanska grupper tillsammans med ABF, Smålands Nation och LO-distriktet en stor solidaritetsmanifestation för de förtryckta folken i Latinamerika — festivalen TIO TIMMAR FÖR LATINAMERIKA. Många artister och frivilliga krafter ställde upp för denna breda antifascistiska manifestation och det blev ett bra resultat även ekonomiskt som stöd till de kämpande krafterna i Latinamerika.

Tyvärr visar det sig i efterhand att det var många som skodde sig på arrangemanget. Lokalomkostnaderna m.m. uppgick till hela 17 000 för de tio timmar festivalen pågick.

Julius

Arrangörerna hade hyrt lokalen av Julius Konsert AB, som i sin tur arrenderar lokalen av Akademiska Föreningen. Priset för detta skulle uppgå till 2 500, minst, eller 10 % av bruttointäkterna. Slutsumman blev

4 700 kronor i hyra. Arrangörerna försökte vid kontraktsskrivningen komma överens med AF om att få hyran reducerad till minimum. Detta gick dock inte AF med på med motiveringen »ska en så ska alla ha». Dessa pengar som alltså borde kommit de latinamerikanska folken till del föll alltså till Julius i stället.

Mastodontgalor

Julius har kontrakt med AF om att arrangera 20 st konserter per år på Olympen. Han tar i huvudsak hit välkända engelska och amerikanska rockgrupper, säkra hästar att satsa på. Det hela sköts helt kommersiellt och det mesta av pengarna går till Julius. Detta massutbud av kända artister tunnar ut resten av kulturlivet i Lund. Möjligheten för andra än Julius att komma in på marknaden är ytterst begränsad. Möjligheten till andra arrangemang med mindre kända artister, icke-kommersiella arrangemang, nytänkande grupper m.m. blir minimalt. Här om året så lade t.ex. jazzklubben Plekturum nästan ner sin verksamhet. Om man

betänker att AF från början var till för, och fortfarande — enligt stadgarna — är till för, sina medlemmars intressen, förkovran o.d. och samtidigt betänker den sociala sammansättningen på de nya studerandegrupperna på universitetet, så blir AF/Julius kommersiella mastodontgalor än mindre försvarbara.

Biståndspengarna

Tillsammans med skandalen nyligen, då högerstyret i Lunds studentkår inte betalat ut studenternas biståndspengar till mottagarna, pengar som bl.a. skulle gått till Amnesty-Chile m.fl., och detta att man tagit ut överhyra — långt över sina egna kostnader — för Olympen — där den latinamerikanska solidaritetsmanifestationen hölls — får man en klar bild av hur de moderata krafterna har det med den internationella solidariteten. AF-ledningen och studentkårsstyret tycks instämma i Gösta Bohmans famösa yttrande: »Det chilenska folket får skylla sig självt».

M 7:an

Följande referat från Metallsjuans årsmöte har sänts in till oss från en av våra korrespondenter från verkstadsgolvet. P.g.a. utrymmesbrist återger vi det i förkortat skick.

Metalls avdelning 7 i Lund har hållit årsmöte och fått en ny ordförande. Kjell Arne Melén från Alfa Laval efterträder Bernt Eriksson, som klättrat till ombudsman i LO. Nya i styrelsen är Asta Hofvander, Gambro, Bertil Andersson och Hans Olsson, som också är nyvald ordförande i verkstadsklubben på Alfa Laval.

Snabb-behandling

Ett årsmöte har ju att ta ställning till en verksamhetsberättelse, men som vanligt låg en sådan i möteslokalen och man hade alltså ingen möjlighet att kontrollera innehållet innan Bernt snabbt, punkt för punkt, drog igenom berättelsen. Visst kan man begära ajournering, men i demokratins namn åligger det väl styrelsen att tillse att medlemmarna får tid att gå igenom handlingarna.

Hemligt utgångsbud

Från förbundet förelåg en skrivelse angående de strandade förhandlingarna. LO kräver i generell påslag 1,5 %, i låglönetillägg 2,2% och vidare en garantiregel, som upphäver avtalen vid en viss icke överenskommen prisökningsnivå. Bernt Eriksson, som sitter i Metalls avtalsråd, visste inte vilket utgångsbud LO haft, eftersom inte ens avtalsrådet informerats om detta. Den reallön som ska bibehållas av garantiregeln är den som gällde när förhandlingarna startade, enligt Bernt Eriksson.

Sossarnas löntagarfonder

Kvällens clou skulle vara presentationen av

förslag till löntagarfonder från en arbetsgrupp inom LO/SAP. Riksdagsledamoten Lennart Petersson stod för informationen.

Ska arbetarna behöva köpa sej makt?

Efter Lennart Peterssons anförande följde diskussion.

Det frågades om löntagarna ska behöva köpa sig till inflytande. Som kollektivkapitalist får facket en position med dubbel lojalitet, där det gäller att både ta ut så mycket som möjligt i lön och se till att vinsten är så hög som möjligt. Härvid kommer facket att tvingas följa kapitalismens lagar och prioritera vinsten.

Säkrande av kapitalisternas vinster

Så avslutades presentationen av och diskussionen kring SAP:S och LO:s förslag till löntagarfonder. Löntagarfonder som på ett effektivt sätt ska bibehålla utsugningen och stegra hetsen för lönearbetarna vars fackliga organisationer går i bräsch för ett säkrande av kapitalisternas vinster, liksom de kommer att intensifiera det färfäga arbetet att göra den svenske lönearbetaren klasslös genom ett stegradt klassarbete.

Ungkommunisterna på frammarsch

KU Lund har haft sitt årsmöte lördagen den 25/2. Det gångna året har inneburit framgångar, framförallt organisatoriskt. En total omorganisering genomfördes hösten -77. Tidigare hade klubben varit organiserad i arbetsgrupper, men pga. medlemstillväxten gick man över till områdesorganisationer. Klubben, som är en av landets största, är nu organiserad i fyra grupper, en i var del av stan.

Under våren genomfördes en framgångsrik kampanj för kravet på lika lön för lika arbete. 5.000 namnunderskrifter samlades in i Lund, ett av de bästa resultaten i landet.

Styrelsen har i sin verksamhetsberättelse begått självkritik, dels för att samarbetet inte varit så bra som det borde varit med VPK Lund, och dels för att arbetet varit alltför inåtvänt under -77 beroende på kongressförberedelser under våren och omorganisering under hösten.

Inför 78 planerar klubben att i huvudsak prioritera tre områden; kampen mot ungdomsarbetslösheten, kampen på det elevfackliga området och stärkandet av vår tidning — den pigga sjuttiofemåriga, barnens vän och kamrat — STORMKLOCKAN.

Under mötet kunde också meddelas att förbundet i sin helhet nått upp till målet 1500 nya prenumeranter tre veckor innan kampanjens slut.

På mötet diskuterades förutom ovanstående kampområden klubbens förhållande till VPK Lund. Konkreta åtgärder för att förbättra och intensifiera samarbetet skall vidtagas. På områden som arbetsplatsarbetet, högskoleföreningen, pionjärarbetet, Veckobladet m.fl. skall samarbetet stärkas.

Övriga kampområden i planen är bl.a. arbetet inför XI världsongdomsfestivalen, skolningsarbetet, fritidsfrågorna, och kvinnokampen.

Till ordförande i klubben valdes Anneli Larsson, vice ordförande Cia Pering. Styrelsen för 1978 består av både »gammalt» och »nytt» folk, två killar och sju tjejer.

På kvällen var det årsmötesfest på Folkets Hus. Mat, dans, allsång och en fin stämning, som vanligt. En allmän bedömning är att klubben står väl rustad för sina uppgifter det kommande verksamhetsåret. Det utåtriktade arbetet kommer säkert att öka ordentligt och medlemstillväxten fortsätta. VB önskar den kommunistiska ungdomsklubben lycka till inför 1978.